

der gaar gennem det foreliggende Lovforslag, den Tendens, som Kommissionen altsaa selv udtrykker ved de Ord, at Sømandens Retsstilling forbedres, vil give sig Udslag deri, at der hos Sømandsstanden daner sig den Opfattelse, at deres Forhold overfor Skibsføreren bliver et andet end hidtil, og at dette kan blive til Skade for hele Sønæringen og dermed for Sømandsstanden selv.

Jeg vil nu gerne sige, at den Betænelighed, jeg nærer, paa ingen Maade skyldes Mistillid til vor Sømandsstand, tværtimod. Jeg ønsker i lige saa fuldt Maal, som det er sket fra Ordføreren i Folketinget, at udtale min ubetingede Anerkendelse af Sømandsstandens Forhold f. Eks. under Krigen, hvor den jo har vist et Mod og en Loyalitet, som ikke kan paaskønnes tilstrækkeligt. Jeg skal endvidere sige, at jeg, som jeg allerede har nævnt, er opvokset ved Søen og gennem et langt Liv har haft overordentlig meget med Søens Folk at gøre, og det er min Opfattelse, at dette at kende Sømandsstanden i Virkeligheden betyder det samme som at komme til at sætte Pris paa den. Det er helt igennem, eller for den overvejende Del, brillante, støtte Mænd. Naar jeg ikke desto mindre nærer nogen Ængstelse, skyldes det forskellige Forhold. Maa jeg først pege paa, at Sømandsloven jo ingenlunde alene omfatter danske Søfolk i danske Skibe. Den omfatter Sømænd i Almindelighed i danske Skibe og kan derfor ogsaa komme til at omfatte Negre, Mulatter og Malayer o. s. fr., hvorfor Loven bør være skrevet saaledes, at de Mænd, til hvem man betror danske Værdier, ogsaa har tilstrækkelig Myndighed om Bord. Men jeg synes, at man tillige godt kan se Sandheden i Øjnene og erkende, at disse Sømænd, som vi alle holder af, som Følge af deres hele Levemaade er udsat for ganske særlige Fristelser, naar de, navnlig under Langfart, kommer i Land; de møder da mange Mennesker, som gerne vil være dem behjælpelige med at bruge de Penge, de har tjent, paa en saadan Maade, at Sømanden let taber det sunde Omdømme, som han under andre Omstændigheder har. Og jeg synes heller ikke, vi skal se bort fra, at hele det Liv, som føres af en Sømand, der fra Konfirmationstiden kommer ud at sejle og kun ser Mennesker udover Skibsmandskabet, naar han en sjælden Gang kommer i Land, medfører, at han ikke faar tilstrækkelig Livserfaring til fuldt ud at kunne bedømme Forholdet mellem sine

Handlinger og de Resultater, der kan opstaa af disse.

Maa jeg som Eksempel paa, hvad jeg mener, fremdrage et Par Tilfælde, som er hændet i det sidste Aars Tid. Jeg beder undskylde, hvis jeg skulde huske fejl eller have misforstaaet noget, jeg har kun min Viden fra Bladene. Det ene var en Ulykke, som hændte i den finske Skærgaard, tror jeg, hvor der laa en dansk Damper, hvis Officersbesætning samt 2 Mand af den øvrige Besætning var gaaet i Land. De to sidste blev hurtigere kede af at være i Land end Officererne, de tog da den Skibsbaad, hvori de var kommet i Land, og roede til Trods for, at det blæste op med en saa frisk Kuling fra Land, at det var udelukket, at de kunde ro Baaden tilbage, ud til Skibet. Da derfor Officererne vilde om Bord, var Baaden borte, og de lejede da en Fisker til i en Sejlbaad at føre dem om Bord. Fiskeren var beruset, og Resultatet blev, at Fartøjet kuldsejlede, saaledes at hele den danske Officersbesætning samt Fiskeren og hans Kone druknede. Det er ikke min Opgave her at fordele Skyld og Uskyld, der kan være Fejl hos den ene og den anden Del af Skibets Besætning, begge Parter har maaske handlet letsindigt, men jeg synes netop, at Begivenheden viser, i hvor høj Grad der kan handles letsindigt af Besætningen paa et Skib — og Besætningen omfatter jo baade Mandskab og Officerer. — Maa jeg dernæst nævne et andet Eksempel, som er hændet i de sidste Dage. En dansk Damper laa ovre ved Brasiliens eller Meksikos Kyst og skulde sejle næste Morgen. To unge Sømænd ønskede af en eller anden Grund at komme i Land, men Styrmanden nægtede dem Baad, fordi der skulde sejles tidligt næste Morgen, og han var bange for, at der skulde komme Forstyrrelse i Programmet. Resultatet blev, at de to unge Mænd senere sprang i Søen for at svømme i Land, og at en af dem herunder druknede. Ogsaa dette Eksempel viser, i hvor høj Grad der af Søfolk kan handles uden Overvejelse af, hvad Handlingen kan føre til.

Jeg har her nævnt nogle af de Betæneligheder, jeg nærer overfor det foreliggende Lovforslag. Jeg skal dog tilføje, at jeg paa den anden Side føler mig noget beroliget ved, at Lovforslaget er udarbejdet af en Kommission, indenfor hvilken ikke blot de 5 Jurister og Mandskabets Repræsentanter, men ogsaa Repræsentanter for Redere, Ladningsejere, Assuran-